

Sygn. akt III CZ 358/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący)

SSN Maciej Kowalski (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko M. S. i R. T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 26 stycznia 2023 r.

w Izbie Cywilnej w Warszawie,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 26 maja 2022 r., sygn. akt III CO 325/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 26 maja 2022 r., na skutek przedstawienia przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku akt I ACz 437/20, celem wyłączenia wszystkich sędziów aktualnie orzekających w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku, wyłączył od rozpoznania sprawy sędziów Sądu Apelacyjnego w Gdańsku oraz wyznaczył do jej rozpoznania Sąd Apelacyjny w Białymstoku.

Zażalenie na to postanowienie wniosła M. T., wnosząc o jego uchylenie. Zakwestionowała przekazanie sprawy do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku oraz rozpoznanie sprawy przez sędziego Sądu Najwyższego „powołanego w wyniku

wadliwej procedury”, co – zdaniem skarżącej - powoduje wątpliwość co do jego bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Sąd Najwyższy nie funkcjonuje w strukturze organizacyjnej sądownictwa powszechnego, lecz powołany jest do sprawowania nadzoru judykacyjnego nad orzecznictwem sądów powszechnych. Zażalenie do tego Sądu przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w art. 394¹ k.p.c. Katalog postanowień zaskarżalnych do Sądu Najwyższego jest zamknięty i nie obejmuje zażaleń na postanowienie Sądu Najwyższego, co oznacza, że takie zażalenie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu.

Ponadto należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym oraz przy podejmowaniu przed sądem niższej instancji czynności procesowych związanych z postępowaniem przed tym Sądem wyłączona jest zdolność postulacyjna stron oraz możliwość zastępowania ich przez pełnomocników innych niż adwokat bądź radca prawny (w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych). Wyjątki w tym zakresie, o charakterze podmiotowym, wprowadzono w art. 87¹ § 2 k.p.c. Czynności dokonane bezpośrednio przez stronę są bezskuteczne (zob. postanowienia SN: z 7 stycznia 2014 r., II PZ 30/13 oraz z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18). W rezultacie ustanowiony w powyższym unormowaniu przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego zażaleniem na postanowienie tego Sądu. Bezwzględny przymus adwokacko-radcowski w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma na celu zapewnienie złożenia środka odwoławczego, który odpowiada ustawowym wymaganiom i jest wynikiem dochowania staranności, jakiej można wymagać od profesjonalisty (zob. postanowienie SN z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19).

Jak wynika z akt sprawy, skarżąca M. T. samodzielnie sporządziła zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 26 maja 2022 r., przy czym z okoliczności sprawy nie można wnioskować, aby należała do kategorii osób ustawowo

zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c. Środek odwoławczy wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy więc kwalifikować jako niedopuszczalny, a uchybienie leżące u podstaw tej oceny jako mające charakter nieusuwalny, lco również skutkuje koniecznością odrzucenia wniesionego środka.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 oraz w zw. z art. 87¹ k.p.c.).

[SOP]

[ł.n]